

Lukemattomia lehtiä - runollisia tarinoita yhden puun elämästä

Runokahvila to 18.11.2004 klo 18 Eino Leino -talossa Paltaniemellä

Performanssi ja runot (kokoelmista *Karkeaa kaarnaa* ja *Elehtivä puu*): Bastian Fähnrich
Kotisivu: <http://www.student.oulu.fi/~bfahnric>; S-posti: bfahnric@paju.oulu.fi

Musiikki (*Metsä saapuu tuulella*): Jani Koskela
Kotisivu: <http://www.student.oulu.fi/~jekoske>; S-posti: jekoske@paju.oulu.fi

Mahla

Jopa
puun ja kuoren välissä
sykkii elämää.

Runkosuonen kautta

Karkea kaarnakaan
ei voi estää
pohjaveden
virtaamista
juuristosta
kohti oksistoa.
Jokainen puu
haluaa avata
silmujaan ja
kukkia elämälle.

Siitepölytiedote

Kukkiva puu
voi aiheuttaa
allergisia ja
muuta oireita.

Katajainen kansa

Metsäläisten keskellä
elää niitakin,
jotka ovat ikivihreitä
kateudesta.

Puuhakkaita aikoja

Tällä haavaa
on Pohjolan
metsäkansan
keskuudessa
jälleen kerran
hakkuu päällä -
ja kaikki kasvavat
vain kierommiksi.

Turhia puuhia

Puut jotka ottavat
aina mittaa toisistaan
ja haaroivat kaikkiin
mahdollisiin suuntiin
ovat loppujen lopuksi
melko helposti
tavoitettavissa
metsästä.

Viimeinen tuomi

Joskus voi olla liian myöhäistä
kun aina vain epäilee kaikkea ja
uskoo vain siihen mitä haluaa nähdä.

Oksa oksasta, lehti lehdestä

On tahoja jotka yhä
yrittävät versottaa jo aika
lahoja kantoja.

Vesalle

Kantaisäsi on tuntematon pyökki ja
saarniäitisi sinut luonnon armoille heitti.
Mutta silti huolehdimme sinusta
kuin olisit tämän lehdon ainoa lapsi.

Kaikella on aikansa

Puulla joka puurtaa
koko kevään ja
kesän eikä uuvu
kesken kasvuaan
on syksyn tullessa
varaa levitellä oksiaan.

Ruskan elehtijät

Ennen talvista lepokautta
jokainen tunturikoivu saa
vielä melkoisen raivonpuuskan
ja elehtii varsin urputtavasti
tulikuumaisilla väreillään
jääkylmissä syysmyrskyissä.

Lehtipuiden paratiisi

Tuonen lehdoissa eivät
kasva helvetin kuuset.

Juurevaa elämää

Jokaisen
puun
täytyy vaan
kaivautua maahan
löytääkseen
omat juurensa.

Kaipuu

Ainoa puu,
joka kannattaa
kaataa.

Yksipuista halailua

Metsäaukiolla
omissa oloissaan
seisova kaksirunkoinen
visainen rauduskoivu
halaa taitavasti itseään
muiden puiden
puutteessa.

Onnellinen puu

Ei enää paljon puuttunut,
että vanha haapa
olisi haljennut onnesta
kun nuori hieskoivu
kosketti sitä
tuoreilla vihdollaan.

Sirkalle

Teit uurteisesta tikku-ukosta
taas sileäkuorisen taimen
kun avauduit minulle tänään.

Kahden halavien kesken

Vain puut jotka varttuvat
samalla maaperällä
voivat olla juuriaan myöten
toisiinsa rakastuneet.